

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Pavlínky Vrkočové v právní věci žalobce: **L. N.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Francouzská 19, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2017, č. j. 6 A 80/2017 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 30. 3. 2017, č. j. 6 A 80/2017 - 22, odmítl žalobu proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 2. 2017, č. j. 23 C 123/2013 - 341, z důvodu zjevné nepřipustnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud v Praze v odůvodnění usnesení vysvětlil, že obvodní soud žalobou napadeným usnesením stěžovateli uložil pořádkovou pokutu ve výši 3.000 Kč podle § 53 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel tedy podal žalobu proti rozhodnutí v občanském soudním řízení, aniž by obvodní soud při jejím vydání vystupoval v pozici vykonavatele veřejné správy ve smyslu § 4 odst. 1 s. ř. s. Městský soud v Praze nadto konstatoval, že není zřejmé, zda stěžovatel vyčerpal opravné prostředky podle občanského soudního řádu. V závěru uvedl, že s ohledem na odmítnutí žaloby nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce.

Proti usnesení Městského soudu v Praze podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, kterou označil jako blanketní. V ní se vymezil proti postupu Obvodního soudu pro Prahu 2 ve věci sp. zn. 23 C 123/2013 a uvedl, že se stal obětí trestné činnosti, nemá dostatek prostředků a neví, jak ve své věci postupovat. Odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 6. 2008, sp. zn. 30 Cdo 2629/2006, ze dne 10. 6. 2009, sp. zn. 30 Cdo 1506/2009, ze dne 19. 5. 2005, sp. zn. 25 Cdo 218/2005, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2016, č. j. 23 Co 214/2016 - 48, a dovodil, že Městský soud v Praze ve

věci sp. zn. 6 A 80/2017 pochybil, neboť žalobu odmítl, aniž by předtím rozhodl o jeho osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce i pro řízení před Nejvyšším správním soudem.

Usnesením ze dne 16. 5. 2017, č. j. 4 As 83/2017 - 16, Nejvyšší správní soud (výrok I) stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků, (výrok II) vyzval jej, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, (výrok III) zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a (výrok IV) vyzval jej, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V odůvodnění soud mimo jiné vysvětlil, že „[...] *žaloba proti usnesení, kterým Obvodní soud pro Prahu 2 uložil stěžovateli pořádkovou pokutu ve výši 3.000 Kč, ve správním soudnictví na první pohled není přípustná, a proto zjevně nemůže být úspěšná ani kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze, který konstatoval nepřipustnost žaloby. Obvodní soud pro Prahu 2 stěžovatele poučil, že usnesení ze dne 1. 2. 2017, č. j. 23 C 123/2013 - 341, může do 15 dnů ode dne doručení napadnout odvoláním. Podle sdělení obvodního soudu ze dne 10. 5. 2017, založeného ve spisu Nejvyššího správního soudu na čísle listu 14, stěžovatel odvolání podal a Městský soud v Praze o něm v občanském soudním řízení rozhodl usnesením ze dne 24. 3. 2017, č. j. 58 Co 110/2017 - 373. Městský soud v Praze proto nemohl jinak než žalobu v řízení vedeném pod sp. zn. 6 A 80/2017 odmítnout. Soudní řízení správní v žádném případě neslouží k přezkoumávání soudních rozhodnutí vydaných v občanském soudním řízení.*“

V podání ze dne 21. 5. 2017 stěžovatel namítl, že naposledy uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu odporuje čl. 6 odst. 1, čl. 8, čl. 36 a čl. 37 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod, jakož i čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Uvedl, že uložená pětidenní lhůta k předložení plné moci udělené advokátovi a zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč je pro něj nesplnitelná a neumožňuje získat zastoupení ani prostřednictvím České advokátní komory. Stěžovatel konstatoval, že jej Nejvyšší správní soud dehonestoval namísto toho, aby jej poučil o správném postupu. Ve zbytku se stěžovatel znovu vyjádřil k řízení ve věci sp. zn. 23 C 123/2013.

Nejvyšší správní soud se neztotožnil s námitkou, že stěžovateli poskytl nepřiměřeně krátkou lhůtu k předložení plné moci, popřípadě, že stěžovatele dehonestoval. Soud stěžovateli vysvětlil, že žaloba ani kasační stížnost, kterou podal, zjevně nemohou být úspěšné, protože žalobou napadl rozhodnutí, které Obvodní soud pro Prahu 2 vydal v rámci občanského soudního řízení. Takové rozhodnutí nelze přezkoumat v soudním řízení správním. Vzhledem k tomu, že stěžovatel pro své podání využil nesprávný procesní institut, nemohl být úspěšný. Nejvyšší správní soud by nemohl vyhovět návrhu, který stěžovatel vznesl v kasační stížnosti, i kdyby zaplatil soudní poplatek a doložil, že je zastoupen advokátem. V takovém případě by sice nemohl kasační stížnost odmítnout pro nedostatek procesních podmínek řízení, musel by ji však zamítnout, protože Městský soud v Praze nebyl oprávněn postupovat za daných okolností jinak. Za této situace Nejvyšší správní soud nepovažuje za účelné řízení jakkoliv prodlužovat. Pro úplnost Nejvyšší

pokračování

správní soud stěžovateli sděluje, že námitky, které vznesl proti průběhu řízení ve věci sp. zn. 23 C 123/2013 v žalobním řízení ani v řízení o kasační stížnosti vůbec nelze posuzovat. Nejvyšší správní soud odmítl, že by stěžovatel nevěděl, jak se právně relevantním způsobem bránit proti usnesení o uložení pořádkové pokuty. Stěžovateli se dostalo jasného poučení, že se může bránit odvoláním podaným do 15 dnů ode dne doručení usnesení, a to prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Ostatně, stěžovatel odvolání podal, přičemž Městský soud v Praze napadené usnesení potvrdil. K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že právo na spravedlivý proces, není možné vykládat tak, že by se stěžovateli garantoval úspěch v řízení či se zaručovalo právo na rozhodnutí, odpovídající jeho představám.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel, navzdory řádnému poučení, nepředložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, respektive neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s., podle kterého „[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie“. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „[p]okud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz). Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2017, č. j. 6 A 80/2017 - 22, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu